

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΑΓΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 23 Οκτωβρίου 1970

πρωτ. Γνωμ. 30

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τοῖ διατυπωμένου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 82507 ἐ.ἔ. ἐγγράφῳ ἐρωτήματος ἡ γνώμη μου εἶναι αὕτη:

Ἐρωτῶμαι ἐάν διὰ τὴν ἐγγράφην ὑποθήκης ἐπὶ αἰνιήτου ἀνωνύμου ἐταιρείας πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως ἐκ δανείου δοθέντος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκοφύλακος θὰ ὑπολογισθοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 6 τοῦ Ν. 4171/1961 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. I αὐτοῦ, ὡς ἰσχύει νῦν μετὰ τὸν ἀ.ν. 412/68 καὶ τὸ ν.δ. 322/1969. - Ἐν τῶν συναποσταλέντων μοι ἐγγράφων προϋπτεῖ ὅτι πρόκειται περὶ δανείου δρχ. 60 ἐκ. διὰ νέας ἐγκαταστάσεις βιομηχανίας, ἀποτελοῦντος παραγωγικὴν ἐπένδυσιν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου I τοῦ ν. 4171/1961. Ἐπομένως ἐπ'

...//...

αὐτοῦ ἔχουν ἐφαρμογήν, κατὰ ρητὴν διατάξιν τῆς παρ. I τοῦ ἄρθρου τούτου, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2-5 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ ἐδ. β τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 3, καθ' ἣν δι' ἐνάστην περίπτωσιν συμπράξεως ἢ ἐνεργείας συμβολαιογράφου ἢ ἀμίθου καὶ ἐμμίσθου ὑποθυιοφύλακος κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ μεταγραφὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς παραγράφου συμβάσεων, ἢτοι πώσεως φύσεως συμβάσεως ἀφορώσης ἐνεργείαν γειαν μελετῶν, ἐρευνητῶν, κατασκευῶν καὶ ἀνέγερσιν τῶν πρώτων ἐγγκαταστάσεων, τὰ δικαιώματά των δέν δύνανται νά ὑπερβῶσι τὰς δρχ. 10,000 διὰ τόν συμ/φον καὶ τὰς δρχ. 3,000 διὰ τόν ὑποθ/ια. Εἰς τὰς συμβάσεις τῆς διατάξεως ταύτης προδήως ἐμπίπτει καὶ ἡ δι' ἣς παρέχεται δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως ἐν δανείου διὰ παραγωγικὴν ἐπένδυσιν, ὡς καὶ ἡ εἰς τὸ οἰκειῶν βιβλίον ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ταύτης (οὕτω καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 4/1966 γνωμοδότησις τοῦ Εἰσαγγ. τοῦ Ἀρ. Πάγου).

Ἡ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως οὐδαμῶς ἀποκλείεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 παρ. I τοῦ ν. 4171/1961, ὡς ἀντικ. δι' ἄρθρου μόνου ἀ. ν. 412/1968, καὶ τοῦ ἄρθρου II παρ. I τοῦ ν. δ. 34/1968, ὡς ἀντικ. δι' ἄρθρου μόνου ν. δ. 322/1969, ἐξ ὧν ἡ πρώτη (ἄρθρου 7 παρ. I, ὡς ἰσχύει) ἔχει ὡς ἐξῆς: "Αἱ συμβάσεις δανείων ἢ πιστώσεων παρεχομένων παρ' ἀλλοδαπῶν τραπεζῶν ἢ ἄλλοδαπῶν οἰκων πρὸς ἡμεδαπὰς τραπεζάς, δημοσίους ὀργανισμούς ἢ δημοσίας ἐπιχειρήσεις ἐν γένει, βιομηχανικάς, μεταλλευτικάς καὶ τουριστικάς ἐπιχειρήσεις, ἢ ἐξόφλησις τούτων, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν τόκων, ἀπαλλάσσονται παντός φόρου, τέλους, χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς δικαιωμάτων ἢ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρί-

των ανεξαρτητως εάν αι συμβάσεις αυται συνάπτονται εν Ελλάδι η εν τη αλλοδαπή. Τα ισχύοντα τέλη, εισφορά, δικαιώματα και λοιπὰ επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου η τρίτων επί πιστώσεως υποθήκης η ενεχύρου διά τήν ασφάλειαν τῶν ἠνωτέρω δανείων η πιστώσεων και τῶν τόκων αὐτῶν, περιορίζονται εἰς τό 1/5 αὐτῶν", η δε δευτέρα (II, παρ. I ν. δ. 34/1968, ως ισχύει) ἔχει ως ἐξῆς: "Αἱ διατάξεις τῶν ἐδ. I και 2 τῆς παρ. I τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν. 417/1961, ως ἀναφ. δι' ἄ. ν. 412/68, ἐφαρμόζονται και επί συμβάσεων δανείων η πιστώσεων παρεχομένων ὑπό ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἐταιρειῶν λειτουργουσῶν ἀποκλειστικῶς ὡς τραπεζῶν ἐπενδύσεως η ἐπὶ τῆς Ε Τ Β Α τῆς Ἑθν. Κτηματικῆς τραπεζῆς και τοῦ Τ Π Δ, πρὸς βιομηχανικὰς, μεταλλευτικὰς η τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις".-

Τοῦτο δέ διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ ν. 4171/1961 εἶναι εἰδική διά τὰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, ρητῶς ὡς τοιαύτη χαρακτηριζομένη ἐν τῷ νομοθετηματι, δέν εἶναι δέ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς ἀμέσως ἠνωτέρω παρατεθείσας διατάξεις, αἵτινες ἀφοροῦν συμβάσεις δανείων η πιστώσεων, συναπτομένας μεταξύ τῶν ἐν αὐταῖς ἀριθμουμένων προσώπων, αἵτινες συμβάσεις δέν ἀφοροῦν πάντοτε παραγωγικὰς ἐπενδύσεις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ν. 4171/61.

Οὕτως εάν πρόκειται περί συμβάσεως, ἥτις συγκεντροῦ τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τούτων, ἀφορᾶ δέ συγχρόνως παραγωγικὴν ἐπένδυσιν τὰ δικαιώματα τοῦ υποθηκοφύλακος θά εἶναι τό 1/5 τῶν νομίμων (ὡς ὀρίζει τό ἄρθρ. 7 παρ. I τοῦ ν. 4171/1961, ως ισχύει νῦν) και δέν θά ὑπερβαίνουν τίς δραχ. 3.000 (ὡς ὀρίζει τό ἄρ. 3 παρ. 6).

Ἡ παράλληλος ἰσχὺς τῶν διατάξεων ἦτο πλέον ἐμφανῆς εἰς τό ἀρχικόν κείμενον τοῦ ν. 4171/61 και μετὰ
./././.

